

بررسی فصل هشتم سریال American Horror Story ؛ آرماگدون از دید امریکایی‌ها

- دیجیاتو

رسول خردمندی | یکشنبه، ۲۷ آبان ۱۳۹۷

ماهیت یک قصه یا یک باور دینی در هر جای دنیا، می‌تواند شکل‌های مختلفی به خود بگیرد و صرفاً این دسته از داستان‌ها، محدود به یک جغرافیای خاص نیست. سازنده‌های سریال American Horror Story پس از هفت سال قصه‌گویی، به سراغ یک قصه مشترک بین مردم دنیا می‌روند و آن چیزی نیست جز آرماگدون یا همان آخرالزمان.

سوال اینجا است رایان مورفی، کارگردان سریال چطور به این نتیجه رسید آخرالزمان گزینه خوبی برای این سریال ترسناک محسوب می‌شود و برای موفقیت این فصل، چه تدابیری به کار گرفته است. اصلاً فصل هشتم با عنوان «آخر الزمان» چه گلی به سر این مجموعه زده و آیا می‌توانیم امتیاز خوبی به این فصل بدهیم یا خیر.

- سازندگان: رایان مورفی، برد فلچوک
- بازیگران: سارا پالسن، ایوان پیترز، جسیکا لنگ، کودی فرن
- شبکه: اف‌اکس
- کمپانی سازنده: قرن بیستم فاکس، رایان مورفی پروداکشنز و فلچوک تله‌ویژن

اگر از سبک وحشت در دنیای سینما و تلویزیون لذت می‌برید، احتمالاً نام سریال American Horror Story را حداقل یک بار شنیده‌اید. سریالی که در هر فصل به یک موضوع مشخصی می‌پردازد و بر اساس یک پی‌رنگ جدا، قصه آن فصل پر و بال گرفته و پرونده‌اش در انتهای همان فصل فیصله می‌یابد. در این سریال داستان یک خانه ارواح را در فصل اول، قصه یک تیمارستان مخوف را در فصل دوم و جریان‌های یک خانه جادوگری را در فصل سوم به خوبی تماشا کردیم و بر اساس سه فصل نخست می‌توان ادعا کرد آن دوره سه ساله، دوران طلایی سریال American Horror Story بود.

در محیط‌های بسته اگر به یک‌باره این چنین نمایی را دیدید، ذوقزده نشوید. شاید چون دکور محیط به اندازه کافی ساده بود که فیلم‌بردار را مجبور کردند از این نماهای عجیب و غریب ضبط کند.

سریال در فصل‌های بعدی دیگر طراوت و تازگی گذشته را نداشته و دست‌اندرکاران سریال پس از آزمون و خطاهای زیاد بالاخره به این نتیجه رسیدند باید به سراغ قصه‌ای بروند که کمتر کسی به خودش جرات پرداختن به آن را داده. به همین خاطر ایده و مضمون آخر الزمان برای قصه‌پردازان این سریال یک موضوع بدیع و تازه بود. چه چیزی بهتر از یک قصه ترسناک در دل اتفاقات آخرالزمان؟

ماجرای درست از نقطه شروع حوادث آخرالزمان آغاز می‌شود و با بازیگرهای نام‌آشنای این سری روبه‌رو می‌شویم. قصه با یک ریتم تند و سریع تعریف می‌شود و به قدری شتاب می‌گیرد که تا به خودتان بیایید، متوجه می‌شوید حداقل سه یا چهار قسمت از این سریال را تماشا کرده‌اید. باید اعتراف کرد سریال American Horror Story پس از مدت‌ها جذابیت از دست رفته‌اش را پس گرفته و بعید می‌بینم کسی به پای افتتاحیه این سریال بنشیند و از فرط بی‌حوصلگی خوابش ببرد!

جدا از قاب‌بندی جالب و فنی این نما، تماشای مجدد هتل کورتز و یکی از کاراکترهای اصلی فصل پنجم برای هواداران این سریال جذابیت دارد.

همانطور که گفتیم سریال American Horror Story یک آنتولوژی است؛ به این معنا که هر فصل، یک قصه جدید را تعریف می‌کند. ولی برای اولین بار در این سری نویسنده‌گان ماجراهای فصل هشتم، از جریان‌های فصل اول، سوم و همچنین اطلاعات جزئی از فصل پنجم استفاده کرده و با پیوند زدن جریان‌های فصل‌های گذشته، یک قصه جدید در قالب آخرالزمان به خوردمان می‌دهند.

پس اگر موفق به تماشای این فصل‌ها نشده‌اید، بهتر است از تماشای فصل هشتم صرف نظر کنید. البته با این حال باز هم می‌توان از قصه فصل هشتم سر در آورد ولی وقتی پیش‌زمینه شخصیت‌های فصل سوم را نمی‌دانید و اصلاً هیچ ایده‌ای ندارید حتی در فصل نخست چه اتفاقاتی رخ داده، مسلماً مثل ما مخاطبین این سریال که این فصل‌ها را تماشا کردیم از این سریال لذت نخواهید برد. حداقل ما متوجه‌ایم کوردیلیا کیست. محفل جادوگری بر چه اساس و روالی کار می‌کند و جادوگر اعظم چه قابلیت‌هایی دارد.

داستان این ماجرا، به شدت خطی است و برخلاف گذشته، قصه چندان پر و بال نمی‌گیرد. علتش هم کاملاً واضح است، اصلاً در طی ۱۰ اپیزود نمی‌گنجد قصه از این شاخه، به آن شاخه بپرد. اتفاقاً قصه‌گویان فصل هشتم خیلی هم هنر کردند که در طی ۱۰ اپیزود، این همه درباره داستان صحبت کردند و با یک پایان‌بندی قابل احترام، پرونده این فصل را بستند.

این نما لایق یک صفت ترکی است: «هردن بیر»! به معنای شلخته و بی حساب و کتاب. با این حال به قدری تعامل بین مایکل و مادر بزرگ عصبانی‌اش قوی و پخته درآمده که اصلاً شاید هنوز متوجه کله یک بنده خدا، پایین صفحه نشده‌اید.

با اینکه قصه‌های ترسناک این سریال، از یک فضاسازی خشن و خشونت‌آمیز بهره می‌برند و کارگردان در نشان دادن صحنه‌های منجرکننده هیچ ابایی ندارد، هر ساله سریال توسط منتقدین و سایر عموم مورد ستایش قرار می‌گیرد.

▪ «جیسکا لنگ» در فصل‌هایی که حضور داشته توانسته در جشنواره‌های معتبری مثل گولدن گلوب، در بخش بهترین بازیگر زن نامزد دریافت جایزه باشد. اما بنا به دلایلی عجیب، جیسکا لنگ پس از پخش فصل چهارم، از عدم تمایلش در حضور مجدد در این سری با رسانه‌ها صحبت به میان آورد ولی خوشبختانه پس از چند سال دوری از مجموعه، دوباره وی را در فصل هشتم زیارت کردیم. البته این بار، او تک ستاره محبوب دنیای این سریال نیست.

با اینکه تیم بازیگری سریال American Horror Story همیشه یکی از نقطه قوت‌های این مجموعه به شمار می‌رود، ستاره جدیدی در فصل هشتم این سری خوش می‌درخشد. کودی فرن (Cody Fern) در نقش مایکل لنگدان و پسر ابلیس ظاهر می‌شود و با اینکه فرن در کارنامه‌اش اثر درخشانی در دنیای سینما و تلویزیون ندارد، ولی به زیبایی هر چه تمام‌تر از عهده این نقش بسیار سخت، پیروز بیرون می‌آید.

او در عین حال که باورپذیر بازی می‌کند، جنبه دیگری از عواطف و احساسات کاراکتر مایکل را به خوبی نشان می‌دهد. تعامل بین مایکل و مادر بزرگش (جیسکا لنگ) جزو قسمت‌هایی است که دلتان نمی‌خواهد سکانس مورد نظر به اتمام برسد و در طول سریال آرزو می‌کنید مایکل یا

مادربزرگش بیشتر جلوی دوربین ظاهر شوند.

از آن دست‌نمایی که به شخصه دوست دارم. دوربین با زاویه پایین (low angle) در انتقال چند مفهوم بسیار کاربردیست. شما در همین نما عمق یک فاجعه را می‌بینید که یک فرد بازمانده در آن پرسه می‌زند. دنیای پساآخرالزمانی به واسطه نماهایی از این قبیل در این سریال نشان داده می‌شود.

و اما مثل همیشه، سریال American Horror Story از جنس ترس متفاوتی نسبت به آثار رایج و متداول در دنیای سینما و تلویزیون بهره می‌برد. اصلاً به همین خاطر رایان مورفی نام این سریال را «داستان ترسناک امریکایی» گذاشته. قصه‌های وهم‌برانگیز این سریال مثل داستان‌هایی است که مادربزرگ‌ها طی یک شب‌نشینی و زیر کرسی برای ما تعریف می‌کردند.

نوع روایت، نحوه تعریف و پرداخت مناسب به قهرمان و لولوخرخه قصه، همگی باعث می‌شد تا از ترسی که پشت داستان مادربزرگ نهفته، به شدت لذت ببریم. با این تفاسیر، این سریال برای به هیجان آوردن مخاطبش، در حد اندکی از سکانس‌های خون و خون‌ریزی بهره می‌برد. بالاخره سازنده‌ها بعد از این همه سال آزمون و خطا متوجه شدند چه میزان خشونت بصری لازم است. خوشبختانه (یا شاید هم متأسفانه برای هواداران سبک وحشت) میزان جلوه‌های بصری در به نمایش کشیدن خشونت در حد و اندازه ماجراهای تیمارستان در فصل دوم نیست و اگر از این جنبه به فصل دوم نمره کامل ۱۰/۱۰ بدهیم، فصل هشتم با ارفاق نمره ۱۰/۴ می‌گیرد.

برای فصل هشتم تدوین حساب شده‌تری نسبت به گذشته در نظر گرفته شد که در القای هیجان تاثیر به‌سزایی داشته. رایان مورفی و براد فلچوک این فصل را به دو نیمه تقسیم کردند. نیمه ابتدایی در رابطه با روند اجرای آخرالزمان و دنیای پساآخرالزمانی است و نیمه انتهایی در قالب چند فلش بک طولانی، در رابطه با چگونگی ایجاد آخرالزمان و قدرت پیدا کردن مایکل لنگدان،

جدا از اینکه شاید شما این غول بیابانی را شناسید، همچنان زاویه دوربین پایین به بالا تا اپیزودهای آخر وجود دارد. اینجا نیز همان مفهوم در پانویس تصویر قبلی به ما منتقل می‌شود: «این یارو که جلوی دوربینه، خیلی قدرتمنده!».

ای کاش شبکه FX به خاطر ارتباط فصل هشتم سریال با فصل‌های گذشته‌اش، تعداد اپیزودهای بیشتری در اختیار کارگردان‌ها قرار می‌داد. چون قصه این فصل مخاطبش را از جنبه اکشن ارضا می‌کند ولی از آن سو، شخصیت‌پردازی و پرداختن به کاراکترهای فرعی در سناریو به شدت می‌لنگد. ظاهراً فرض بر این اصل بنا شده مخاطبی که فصل هشتم سریال American Horror Story را می‌بیند، فصل‌های گذشته را تمام و کمال دیده و با شخصیت‌های قبل به خوبی ارتباط برقرار کرده.

فصل هشتم، اشتباهات فصل‌های گذشته این سری را تکرار نمی‌کند و ماجرایش آنچنان پر و بال نمی‌گیرد که حفرات داستانی زیادی شکل بگیرد.

آخراًزمان، اشتباهات فصل‌های گذشته این سری را تکرار نمی‌کند و ماجرایش آنچنان پر و بال نمی‌گیرد که حفرات داستانی زیادی پیرامون جریانات اصلی شکل بگیرد. قصه با یک پی‌رنگ مشخص و ساده روایت می‌شود: ظهور مایکل در نقش پسر ابلیس، نحوه قدرت‌گیری‌اش، شروع آخراًزمان و در نهایت تقابل مایکل با دنیا و ساحره‌هایی که قرار است نقش منجی را داشته باشند.

به همین خاطر قصه‌گوهی این فصل با یک روایت چفت و بسط‌دار، برای تمام حفرات داستانی محتمل، پاسخی باورپذیر در نظر می‌گیرند. هر چند در انتهای ماجرا، قصه کمی حالت فانتزی به

خود می‌گیرد ولی چه کسی قرار است این مسئله را یک نقص بزرگ برای یک سریال در سبک ترسناک بداند؟

اگر بتوانید از تماشای فصل اول، سوم و پنجم این سریال لذت ببرید و این قدرت را پیدا کنید پیش از تماشای فصل هشتم سریال [American Horror Story](#) تمام «اگر»های دیگر را در گوشه‌ای از خودآگاهتان زندانی کنید، بعید می‌بینم از تماشای آخرالزمان لذت نبرید. ولی اگر تنها یک «اگر» در ذهن‌تان حک شود، احتمالاً قصه این فصل و اهریمنی که در آن حضور دارد، در تمام طول مدت تماشای سریال روی اعصاب‌تان رژه می‌رود و به خودتان لعنت می‌فرستید چرا شرط و شروط نویسنده وبسایت دیجیاتو پیرامون تماشای فصل هشتم سریال American Horror Story را جهت تماشا پذیرفتید.

[دیجیاتو](#)